

KIZGINLIK

Bir kimse kızdığı zaman, yaşam enerjisi, su ya da kaygan kayalar gibi akmak yerine, her iki tarafa itilir ve keskin uçlu bir hale gelir. Bu, bedenine içine girer ve organlara zarar verir. Kızgınlık aynı, bedende yara açan ve çıkarılması zor bir mızrak gibidir.

Gücenmenin uçları da sivridir ama onunkilerin uçlarında bir diken vardır, onun için bu insanın içine saplanır ve daha uzun süre orada kalır. Gücenme kızgınlıktan daha zararlıdır çünkü ondan daha uzun sürer.

Haset, kıskançlık ya da suçluluk endişeden daha karmaşıktır ve düğümler karnında ya da derinin altında olabilir ya da bir başka yerde ki yaşam akışını yavaşlatabilir.

Üzüntü çok küçük bir bozulmaya neden olur. Ve keder aslında sevgi bağı olan bir çeşit üzüntüdür. Bu, hayatta kalan kişinin ömrü boyunca sürebilir.

Korku bazı şeyleri sona erdirir. Korku kan akışını, kalp atışlarını, solunumu, düşünceyi, sindirimi her şeyi bozar. Korku ilginç bir duygudur çünkü bu, aslında insansı değildir. Bu duygu çok kısa süreli bir hayatta kalma rolüne hizmet ettiği hayvanlardan alınmıştır. Hiçbir hayvan korku içinde yaşayamaz. İnsanların aslında korku duyacakları hiçbir şey yoktur. Onlar kendilerinin sonsuzluk olduklarını biliyorlardı. Şimdiyse korku gezegenimizi çevreleyen temel bir enerji gücü haline geldi. Korkunun içimizde yol açtığı zarar işte böyledir.

İnsan yaşamı bir spiraldir, bizler sonsuzluktan geliriz ve daha yüksek bir düzeyde oraya geri dönmeyi umarız. Zaman bir dairedir. Ve bizim ilişkilerimiz de bir dairedir. Bizler Aborijin çocukları olarak, yaşamın ilk yıllarında her bir daireyi, her bir ilişkiyi kapatmanın önemini öğrendik. Eğer bir anlaşmazlık varsa biz bu çözümlenene kadar uyanık kalırız. Biz yarın ya da ileri ki bir tarihte çözüm bulmayı umarak gidip uyumayız. Bu, daireyi uçları kırılabilir bir halde açık bırakmak olur.

Sen bu dünyaya bir ruhsal farkındalık düzeyinde geldin ve buradan daha GENİŞLEMİŞ bir düzeyde ayrılma fırsatına sahipsin.

Marlo Morgan

